

Spm. nr. S 516

Til *indenrigsministeren* (18/1 83) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes en samfundsøkonomisk besparelse kan opnås, hvis patienter fremover selv skal betale for deres rekreationsophold?«

Begrundelse

I dag kan en patient – efter lægeligt skøn – ordineres rekreationsophold. For de hospitaliserede patienters vedkommende betyder det ofte, at deres indlæggelse kan forkortes, når de kan udskrives til rekreation.

I Københavns amt koster en hospitalsseng næsten 3.000 kr. pr. dag. Et rekreationsophold koster ca. 300 kr. pr. dag. Altså en klar besparelse set fra sygehusets side.

At indføre betaling for at komme på rekreation vil kræve øgede økonomiske ressourcer fra den primærkommunale sociale sektors side. Bl.a. må socialforvaltningerne påregne at skulle tage stilling til ansøgninger om økonomisk hjælp til rekreation fra mange patienter. Dermed har man også gjort en patient til en socialklient.

Yderligere vil der blive behov for hjemme-sygeplejerske til de patienter, der har fået anlagt en ileo- eller colostomi. Hidtil har disse patienter modtaget vejledning og støtte i den første svære tid på rekreationshjemmene.

Kommunerne må også imødesee en øget efterspørgsel efter hjemmehjælp.

Den tid, det vil tage at få afklaret, hvilken støtteforanstaltning der skal iværksættes for den enkelte patient, vil ofte medføre, at patienten er udskrevet fra sygehuset. At udskrive en patient for tidligt (uden rekreationsmulighed) betaler sig sjældent. Der kan blive tale om tilbagefald med genindlæggelse til følge. Dette vil koste yderligere indlæggelsesdage, og målet en hurtig helbredelse vanskeliggøres, og øgede udgifter i form af sygedagpenge må imødeses.

Hvis patienter fremover selv skal betale deres rekreationsophold, kan spørgeren kun få øje på, at rekreationsudgifterne flyttes fra amtskommunal regie til primærkommunerne, og at patienternes mulighed for en hurtig helbredelse bliver vanskeliggjort.

Besvarelse (21/1 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Spørgsmålet vedrører et af de mange hundrede forslag, som jeg har modtaget fra kommunerne og amtskommunerne i forbindelse med den ønskede regelsanering. Målet er at få forenklinger og besparelser, og det har været meget positivt, at der er kommet så mange forslag.

Regeringen har endnu ikke kunnet tage stilling til forslagene, heller ikke det her rejste spørgsmål om eventuel selvbetaling for rekreationsophold. Forslagene behandles for øjeblikket i ministerierne. Regeringen vil imidlertid løbende give meddelelse om, hvilke forslag der skal gennemføres, og inden maj i år vil regeringen give folketingsen samlet redegørelse om de opnåede resultater.

Jeg kan derfor heller ikke på nuværende tidspunkt gå ind i en nærmere stillingtagen til de bemærkninger, spørgeren har anført i sin begrundelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand.

(Fremsat 19/1 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

En af de ting, der blev lagt vægt på ved udlægningen af særfor sorgen, var, at det skulle sikres, at de lands- og landsdelsdækkende institutioner kunne fortsætte deres virke, idet vi mente, at de var et nødvendigt led i den decentrale for s org. Derfor skulle der også sikres et økonomisk grundlag for deres fortsættelse.

Som socialministeren bemærker, har det beklageligvis ikke været muligt for amtskommunerne selv at finde frem til en betalingsordning efter objektive kriterier, og det er selvfølgelig uacceptabelt for hjemstedsamtskommunerne, hvis de er forpligtede til at videreføre institutionerne og de benyttende amtskommuner kun skal betale efter den faktiske benyttelse.